

فوتبال ایران

دنیزلی: خسته شده بودم!

مصطفی دنیزلی که پس از حدود ۶ ماه حضور روی نیمکت سرمربیگری تیم فوتبال تراکتور به‌طور توافقی با این باشگاه قطع همکاری و مسیر خود را از سرخ‌پوشان تبریزی جدا کرد، می‌گوید به خاطر اتفاقاتی که در ایران و در این باشگاه برایش افتاد، تصمیم به جدایی از این تیم گرفت. دنیزلی ۷۰ ساله در گفت‌وگو با آناه‌ولوی ترکیه درباره چرایی پایان دادن به همکاری اش با باشگاه تراکتور گفت: «از لحاظ روحی خسته شده‌ام. پیش از این هم قصد استعفا از سمت سرمربیگری تراکتور را داشتم، اما مدیریت باشگاه با درخواستم موافقت نکرد. دلیل جدایی ام از این تیم قطعاً نا‌کامی ورزشی نبود. ما از رقابتی خود دو بازی کمتر انجام داده بودیم. اگر بازی‌های عقب‌افتاده‌مان را با برد پشت‌سر می‌گذاشتیم، تازه دوم خود را بالا می‌کشیدیم.»

فاناتیک: خواسته‌های دنیزلی عملی نشد

نشریه معتبر «فاناتیک» ترکیه با انتشار خبر جدایی دنیزلی ۷۰ ساله از تراکتور، در تشریح چرایی پایان همکاری طرفین این ماجرا نوشت: «دنیزلی به دلیل عملی نشدن خواسته‌هایش در نقل‌وانتقالات و مشکل سازگاری، به صورت توافقی از تراکتور جدا شد.» تراکتور با سرمربیگری دنیزلی از ۱۱ بازی لیگ برتری خود ۵ پیروزی و ۳ تساوی کسب کرد و در سه بازی هم تن به شکست داد. این تیم درحال حاضر با ۱۸ امتیاز و البته دو بازی کمتر در رده هشتم جدول این رقابت‌ها جای دارد.

دایی: در تهران هستم، نه تبریز

دیروز هم‌زمان با انتشار خبر برکناری مصطفی دنیزلی اعلام شد که دایی در تبریز است و گزینه اصلی تراکتور محسوب می‌شود. دایی اما با تأکید بر این نکته که در تهران حضور دارد، نه تبریز، به ایستنا گفت: «۱۰ روز قبل با من برای قبول هدایت تراکتور صحبت کردند، اما با توجه به مشکلات شخصی نتوانستم پیشنهاد آنها را قبول کنم. من از آقای زرنوزی و همین‌طور مدیران باشگاه تراکتور تشکر می‌کنم، اما متأسفم که نتوانستم پیشنهاد آنها را بپذیرم.»

خطر در کمین استقلال و تراکتور

کنفدراسیون فوتبال آسیا به مدارک دو باشگاه استقلال و تراکتور مشکوک است و با ارسال ایمیلی به فدراسیون فوتبال، خواستار انجام راستی‌آزمایی نسبت به مدارک این دو باشگاه شده است. طبق گزارشی که مهر منتشر کرده، این اتفاق در حالی افتاده که مدارک این دو باشگاه به همراه مدارک دیگر باشگاه‌های لیگ برتری از سوی فدراسیون فوتبال تایید و به AFC ارسال شد. احتمال اینکه هیات‌های کنفدراسیون فوتبال آسیا به‌منظور انجام بررسی‌های دقیق روی پرونده این دو باشگاه اعزام شوند، وجود دارد. در صورت محقق شدن مغایرت در پرونده‌های این باشگاه نسبت به آنچه به کنفدراسیون فوتبال آسیا ارائه شده، خطر ابطال مجوز حرفه‌ای این دو باشگاه را تهدید می‌کند.

چهارمین ناکامی دنیزلی در ایران

مصطفی دنیزلی در چهار مقطع هدایت تیم‌های ایرانی (پاس، دو دوره پرسپولیس و تراکتور) را برعهده داشت، اما موفق به کسب قهرمانی نشد. او در لیگ چهارم با تیم پاس در رتبه ششم جدول ایستاد، اما فصل بعد توانست با تنها یک امتیاز کمتر از استقلال، به مقام نایب‌قهرمانی لیگ برسد. حذف پاس دنیزلی از آسیا هم غم‌انگیز بود، چون فقط به خاطر گل زده کمتر در خانه العین امارات اتفاق افتاد. در فصل ششم سرمربی پرسپولیس بود، اما در کورس قهرمانی پشت‌سر سایپا و استقلال اهواز ایستاد و با اختلاف ۳ امتیاز قهرمانی را از دست داد. مصطفی پاشا در نیمه دوم فصل یازدهم دوباره سرمربی پرسپولیس شد و بعد از نیم‌فصلی که فقط یک دربی نوست‌الژیک برای هوادارانش گذاشت، ایران را ترک کرد و پرسپولیس فصل را با رتبه دوازدهم به پایان رساند. در نهایت به تراکتور آمد و وعده داد برای اولین بار این تیم را قهرمان ایران می‌کند، اما در این تیم هم توفیقی نیافت تا مشخص شود برخلاف ترکیه او در ایران توان کسب جام را ندارد!

گزارش «فرهیختگان» از تغییر و تحولات دوباره روی نیمکت تراکتور؛ نوبت به برانکو رسید؟

مدیریت به سبک حاشیه خلیج فارس

آرش محمدی روزنامه‌نگار

تراکتور در فصل جاری به اندازه‌ای که پیش از شروع فصل برای نتیجه گرفتن ریخت‌وپاش کرده، موفق نشده نتایج درخورد شانی کسب کند و بعد از باخت مقابل صنعت نفت، استقلال و سپاهان با نتیجه‌ای عجیب و غریب مقابل شاهین شهرداری بوشهر در تبریز متوقف شد تا هواداران کم‌طاقت تراکتور که دیگر از قول‌های الکی قهرمانی خسته شده‌اند، سروصدایشان را بیابند.

دیروز در خبری فاگفگیر کننده خبر جدایی دنیزلی منتشر شد، آن هم در حالی که قول داده بود در این فصل یک جام برای تراکتور به ارمانگ بیارود، اما او هم به فهرست مربیان ناموفق تراکتور در یکی دو فصل اخیر اضافه شد تا حالا خیلی‌ها به دنبال این باشند که گزینه بعدی زرنوزی برای خروج از بحران چه کسی است.

اول تکذیب و بعد تایید!

از دو سه روز قبل بعضی‌ها خبر آوردند که تراکتور به دنبال فسخ قرارداد دنیزلی است و مالک باشگاه از نتایج کسب شده تیش رضایت ندارد اما از رسانه‌ها اصرار و از باشگاه تراکتور انکار. آنها در این روزها مدام تأکید داشتند که دنیزلی مورد حمایت کامل باشگاه است و با اقتدار، به کارش در این تیم ادامه می‌دهد اما تراکتوری‌ها نشان دادند که نگاه رسانه‌ها به حساس بودن روی اخباری که تکذیب می‌شود، چندان بیراه نیست چرا که آنها صبح دیروز از حمایت کامل از دنیزلی حرف زدند و به یک ساعت نرسیده خبر جدایی توافقی این مربی را منتشر کردند. به این ترتیب دنیزلی هم به صف مربیانی پیوست که با هزار امید و آرزو‌های تبریز شد و در آخر نتوانست یک فصل کامل را در این تیم سپری کند.

شاهین موضوع اخراج دنیزلی نبود

شاید خیلی از فوتبالی‌ها بر این باور باشند که تساوی خانگی تراکتور مقابل قرن‌شین مطلق لیگ برتر، خون مدیران این تیم را به جوش آورده و آنها حکم اخراج دنیزلی را امضا کرده‌اند، اما بد نیست بدانید که این جدایی از مدت‌ها قبل برنامه‌ریزی شده بود و مدیران تیم تبریزی در زمانی که به دلیل لغو بازی‌هایشان در لیگ برتر تعطیل بودند، به دنبال مربی جایگزین پیرمرد ترکیه‌ای می‌گشتند. علی دایی که یکی از گزینه‌های اصلی نیمکت تراکتور به شمار می‌آید در گفت‌وگویی رسماً اعلام کرد پیشنهاد تراکتور برای امروز و دیروز نبوده و حدود ۱۰ روز قبل برای این انتقال یا او تماس گرفته شده است که البته پاسخ شهریار فوتبال به این پیشنهاد

«نه» بوده است. به نظر می‌آید صادقان و زرنوزی بعد از شکست مقابل سپاهان به این نتیجه رسیده‌اند که ادامه همکاری با آقا مصطفی بی‌نتیجه است و برای اینکه بتوانند در این فصل جزء مدعیان لیگ باشند، بهتر است به نیمکت تیم‌شان شوکی بزرگ وارد کنند.

شعبه‌ای از تیم‌های عربی در ایران

در این سال‌ها که زرنوزی مالک باشگاه تراکتور شده، نیمکت این تیم به محله بروبیای مربیان خارجی تبدیل شده است. او که علاقه زیادی به جذب نفرات اسم و رسم‌دار اما پا به سن گذاشته دارد در یک فصل ونیم قبل چهار سرمربی برای تیمش به خدمت گرفته و حالا به دنبال پنجمین مربی می‌گردد. او با این نگاه، شکل و شمایل تیم‌های عربی را در لیگ برتر کشورمان ترسیم کرده و نشان داده که جزء مدیرانی نیست که به مربیان تیمش فرصت بدهد تا تفکرات خود را در تیم پیاده کنند. این شیوه از استخدام و حذف مربی حتی در کشورهای عربی هم به جز مواردی خاص، منسوخ شده و تیم‌ها بر این باور رسیده‌اند که یک مربی از بدو ورودش نمی‌تواند تأثیرات تفکر خود را در تاکتیک تیم پیاده کند.

دودستگی تراکتوری‌ها

تا پیش از این هر اتفاقی که در تیم تبریزی رخ می‌داد و هر بار که تراکتور نتیجه نمی‌گرفت، هواداران به زمین و زمان گیر می‌دادند اما همیشه پشتیبان محمدرضا زرنوزی بوده و اعتقاد داشتند که او می‌تواند تراکتور را به روزهای آرمانی برساند و با قدرت مالی که مالک تراکتور دارد، هیچ کم و کسری در این تیم دیده نمی‌شود. اما در شرایط فعلی عده‌ای از هواداران تراکتور که تعدادشان هم کم نیست در فضای مجازی علیه مالک

که قطعاً انتخاب بهترین بازیکن سال آسیا همه‌چیزش فنی نیست، چون اگر فنی بود، در ۵ سال اخیر باید این عنوان به من می‌رسید، چون آمار و عملکرد را نمی‌توان کتمان کرد. آمار من مشخص است؛ سالی بیش از ۵۰ گل زده‌ام و به همین تعداد هم پاس گل داده‌ام و طوری بازی کرده‌ام که همه کارشناسان آن را تایید می‌کنند. آمار من فراتر از آسیا بوده و طبعاً حسرت از دست دادن جایزه بهترین بازیکن سال آسیا را نمی‌خورم.

یعنی باعث نمی‌شود کم‌انگیزه شوی؟

نه، برایم مهم نیست و این اتفاقات هم نمی‌تواند دل‌سردم کند و همیشه انگیزه‌ام بابت این اتفاقات بیشتر هم می‌شود. الان هم به هر حال این موضوع برایم تمام شد و اهداف زیادی دارم و کار خود را به بهترین شکل انجام می‌دهم. به مسائلی که برای من در خارج از زمین اتفاق می‌افتد هم نه ورود می‌کنم و نه دوست دارم ورود کنم، چون علاقه ندارم از این طریق چیزی را به دست بیاورم. به هر حال الان خداراشاکرم و در همین مسیری که هستم سعی می‌کنم جلو بروم.

شاهد کوچ دسته‌جمعی بازیکنان مان به خارج

از کشور و بعضاً لیگ‌های کم‌کیفیت‌تر

هستیم. این اتفاق را مثبت می‌دانی؟

خیر. مهم‌ترین دلیل این موضوع فقط مسائل مالی است. الان در کشورهای صاحب‌نام کسی را نداریم که بگوید به خاطر مسائل فنی و پیشرفت‌رفته‌است، نکته منفی آن برای فوتسال ما آنجایی است که این دسته از بازیکنان فقط برای مسائل مالی می‌روند که البته آنها به فکر آینده خود هستند؛ اما از لحاظ فنی وقتی بازیکن ملی‌پوش به لیگ کم‌اعتباری می‌رود، صدمه آن را تیم‌ملی می‌بیند. شما وقتی در لیگ خوبی بازی کنی از لحاظ فنی قطعاً آسیب می‌بینی که آن آسیب هم به‌توجه تیم‌ملی می‌شود. متأسفانه این موضوع امروز به یک معضل بزرگ برای تیم‌ملی و لیگ‌برتر فوتسال‌مان تبدیل شده است.

باشگاه موضع گرفته و اعتقاد دارند که تصمیمات نادرست او و جذب ستاره‌های پا به سن گذاشته باعث شده که این تیم نتواند نتایج خوبی کسب کند و این بدترین خبر برای زرنوزی است. زرنوزی همیشه به پشتوانه هواداران تیمش افتخار می‌کرد و حالا که بخشی از این مقبولیت را از دست رفته می‌بیند، قطعاً به دنبال راهکاری برای فرار از این محصمه است.

محلی برای بر شدن جیب دل‌لال‌ها

زرنوزی در یک برنامه زنده تلویزیونی به صورت واضح اعلام کرد که در تیمش دل‌لال دارد، اما این دل‌لال‌ها به نفع باشگاه تراکتور کار می‌کنند. به نظر می‌آید که صحبت‌های زرنوزی درخصوص منفعت تراکتور از حضور دل‌لال‌ها چندان درست نباشد و این دل‌لال‌های نزدیک به باشگاه هستند که در این بروبیای مربیان و بازیکنان خارجی منتفع می‌شوند و چه‌بسا یکی از عوامل اخراج زود هنگام مربیان و جابه‌جایی بیش از حد بازیکنان خارجی و حتی داخلی، همین دل‌لال‌هایی باشند که زرنوزی حضورشان را در باشگاه تأیید کرده است.

نکته جالب این است که تراکتور بلافاصله بعد از اینکه عذر یک مربی و دستیارانش را می‌خواهد به صورت تمام و کمال با آنها تسویه حساب می‌کند و برای چند ماه حضور، پول یک فصل را به صورت کامل می‌پردازد. نمونه‌اش جان توشاک است که با قراردادی در حدود یک میلیون دلار برای خود و دستیارانش راهی تراکتور شد و بعد از چند ماه همکاری با دریافت تمام حق و حقوقش از این تیم جدا شد و در این بین بیشترین نفرتی که نفع می‌برند، واسطه‌هایی هستند که این خارجی‌ها را می‌آورند و رفتن‌شان هم به نفع‌شان است.

گفت‌وگو

جاویدر گفت‌وگو با «فرهیختگان»: فوتسال ایران در معرض خطر جدی قرار دارد

آمار من فراتر از آسیاست، حسرت جایزه AFC را نمی‌خورم

صدمه کوچ ملی‌پوشان به لیگ‌های بی‌کیفیت را تیم‌ملی می‌بیند

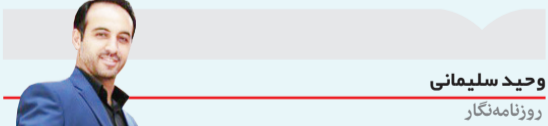
خطر است و امیدواریم آنهایی که در فوتسال سمت دارند روی این موضوع وقت بیشتری بگذارند.

چرا امروز شاهد درخشش ستاره‌ها مثل سابق در فوتسال ایران نیستیم؟

از زمانی که ما بازیکن‌سازی را تقریباً کنار گذاشتیم و به آن بها ندادیم، به این معضل دچار شدیم که امروز این موضوع خود را نشان می‌دهد. نزدیک به ۱۰ سال پیش آقای جوواندینوسبیاری از استعدادها را که به تیم‌های ملی رده‌های سنی می‌آمدند، با علم روز فوتسال دنیا آشنا می‌کرد و در رده‌های پایه این مربی نیز عالی بودند. آن سال‌ها فوتسال ایران شرایط بهتری داشت، اما در این ۱۰ سال هیچ مربی صاحب‌نام دیگری به لیگ ایران نیامد تا یک خلأ بزرگ ایجاد شود. البته ما مربیان توانمندی در داخل کشور داریم، اما نیاز امروز فوتبال ایران مربیان صاحب‌نام دنیا هستند که این موضوع می‌تواند به فوتسال ما کمک کند و البته این موضوع باعث شده فاصله‌مان با کشورهای صاحب‌نام دنیا در این رشته روزبه‌روز بیشتر شود. ما استعداد‌های زیادی داریم، اما استعداد تنها پاسخگو نیست، زمانی که علم روز نداشته باشیم، درباره امکانات هم که قبلاً نداشتیم و امروز هم نداریم و بعداً هم نخواهیم داشت، اما حداقل می‌توانیم با آوردن مربی از لحاظ فنی شرایط‌مان را بهتر کرده و خودمان را به تیم‌های برتر دنیا نزدیک کنیم. البته شرایط بازی در سطح بین‌المللی برای باشگاه‌ها و تیم‌های ملی یک مقدار سخت است و این یک نقطه ضعف برای فوتسال دنیا به شمار می‌رود.

برسیم به وضعیت خودت. برای دومین سال پیاپی دستت از جایزه مرد سال فوتسال آسیا کوتاه ماند.

اگر حرفی می‌زنم تبعات آن را می‌پذیرم، چون آدمی نیستم که سرم را پایین بیندازم و هرکسی هر کاری دلش بخواهد انجام بدهد. اگر چیز بی‌بیم و اعتقاد داشته باشم حرفم درست است، آن را می‌زنم. امسال هم مثل سال‌های قبل گفته بودم

وحید سلیمانی روزنامه‌نگار

مهدی جاوید را شاید بتوان به‌نوعی به علیرضا بیرانوند تشبیه کرد. بازیکنانی که هر دو حق‌شان طی دو سال توسط کنفدراسیون فوتبال آسیا خورده شد و نتوانستند به ترتیب عنوان‌های بهترین مرد فوتسال و فوتبال قاره کهن را از آن خود کنند. بازیکنی که باید جایزه مرد سال فوتسال آسیا را می‌گرفت، خود را بالاتر از این عنوان می‌داند و حالا با فراموشی گذشته به مسیر روشن پیش‌رو فکر می‌کند. گفت‌وگو «فرهیختگان» با مهدی جاوید را در ادامه می‌خوانید.

با اوضاع فوتسال کشور شروع کنیم. شرایط به‌طور کلی چطور است؟

شرایط فوتسال هم به تبعیت از شرایط کشور جالب نیست. به هر حال تیم‌های بزرگی در این چند سال اخیر از حضور در لیگ برتر انصراف داده یا منحل شده‌اند. تیم‌هایی که سابقه قهرمانی ایران و آسیا را داشتند، هر سال یک کدام از آنها کنار کشیده و اوضاع به جایی رسیده که در لیگ اسمال فقط دو سه تیم با سابقه حضور دارند. امیدواریم شرایط از این بدتر نشود. حتی سال‌های قبل شرایط پخش مسابقات خیلی بهتر از اینها بود، اما متأسفانه حداقل در لیگ امسال شاهد پخش رقابت‌ها از شبکه‌های سراسری نیستیم و کار به جایی رسیده که بعضاً حتی بازی‌های تیم‌ملی هم که خودمان می‌زبان آن هستیم نیز به صورت مستقیم برای مردم پخش نمی‌شود. این موضوع باعث دل‌سردی اهالی فوتسال می‌شود و امیدوارم کسانی که در مسند کار هستند فکری اساسی برای آن داشته باشند، چون ورزش و ورزشکار با دیده شدن زنده هستند و ورزشی که دیده نشود مردم هم از آن بی‌اطلاع مانده و در نهایت استقبال از آن کم شده و به فراموشی سپرده می‌شود. این حال و روز فوتسال ما به گونه‌ای است که به صورت جدی در معرض

چه راهکاری برای پیشرفت فوتسال به ذهن‌ت می‌رسد؟
آنهایی که در مسند فوتسال هستند باید ابتدا به فکر بخش مستقیم این رشته باشند، چون پخش زنده آن به جا افتادن و پیشرفت این ورزش و ایجاد انگیزه در بازیکنان کمک می‌کند. متأسفانه شرایط پخش مسابقات به قدری وخیم است که بازی ملی هم پخش نمی‌شود. در کنار پخش زنده می‌تواند وجود اسپانسرها و ایجاد انگیزه بین اهالی فوتسال کمک شایانی کند. الان فوتسال ما در ۵ سال آینده فاصله‌اش با کشورهای مطرح دنیا بیشتر هم می‌شود و این چیزی است که آن را به خوبی حس می‌کنیم، چون در رده‌های پایه خوب کار نکرده‌ایم. اگر از مربیان درجه‌یک خارجی بهره ببریم آنها می‌توانند فوتسال ما را جلو ببرند.

خودت چقدر به لژیونر شدن فکر می‌کنی؟

در این چند سال اخیر چندین پیشنهاد خارجی داشته‌ام که از کشورهای درجه ۲ و درجه ۳ که پیشنهادهای چشمگیر مالی داشته‌اند و هم از یکی از بهترین لیگ‌های دنیا یعنی اسپانیا به من پیشنهادهایی شده، اما من به خاطر شرایطی که دارم برانم سخت است در خارج از کشور بازی کنم. چیزهایی که من به دنبال آن هستم در لیگ خودمان وجود دارد و به عقیده من از لحاظ فنی لیگ خیلی خوبی داریم. کمبودهایی از نظر امکانات داریم، اما از لحاظ فنی جزء ۵ لیگ برتر دنیا هستیم. دوست دارم در لیگ خودمان بازی کنم. امسال هم در آخرین لحظه در ایران ماندم، درحالی که کار انتقام به اسپانیا درست شده بود ولی باز هم ماندم، چون راضی نیستم خیلی از کشور خارج شوم. سال‌های قبل هم مقطعی خارج شدم و بیشتر از این روحیه ماندن در خارج از کشور را ندارم و ترجیح می‌دهم در ایران بازی کنم.

